

29. febrúar 2020 | Minningargreinar | 1335 orð | 1 mynd

Halldór Snorri Gunnarsson

Halldór Snorri Gunnarsson fæddist 21. nóvember 1953. Hann lést 17. febrúar 2020.

Útför hans fór fram 28. febrúar 2020.

Þegar Berglind, dóttir Dóra vinar míns, hringdi í mig um hádegisbilið mánudaginn 17. febrúar sl. spurði ég hana strax: „Er þetta símtalið?“ Hún játti því og var sem sé að tilkynna mér þá sorgarfregn að æskuvinur minn, Halldór Snorri Gunnarsson eins og hann hét fullu nafni, væri látinn eftir stutta en erfiða baráttu við krabbamein. Ég ætla ekki að fara yfir æviferil Dóra en langar að minnast á nokkur atriði sem tengjast vináttu okkar. Ekki er hægt að skrifa um Dóra án þess að geta um eiginkonu hans, Herdísi Jónsdóttur, sem lést árið 2011. Dóri og Dísa voru sérlega samrýnd hjón og þegar Dísa lést má segja að þá hafi lífslöngun Dóra minnkað til muna. Hann náði sér aldrei á strik eftir andlát hennar og markaði það líf hans það sem eftir var.

Við Dóri vorum jafnaldrar og hófust kynni okkar í Vogaskóla fyrir 60 árum. Snemma á skólagöngunni myndaðist með okkur góður vinskapur sem hélst allt til enda. Dóri var margbrotinn persónuleiki. Hann hafði mikla kímniþáfu, var stundum kaldhæðinn en ávallt heiðarlegur. Hann var félagslyndur en stundum dulur. Gat verið skapmikill en samt yfirvegaður. Minnimáttarkenndin háði honum ekkert sérlega mikið. Hann var mikill vinur vina sinna.

Talandi um kímniþáfuna þá langar mig að nefna tvö dæmi: Eitt sinn vorum við í golfi

við þriðja vin okkar, sem var nýbyrjaður í sambandi við konu sem ekki var golfari. Þar sem nýja kona vinarins var ekki með golfbakkeríuna neyddist hann stundum til að sinna áhugamáli hennar sem var að fara í berjamó. Í umrætt sinn sló þessi vinur okkar langt út fyrir brautina, týndi kúlunni og leitaði lengi. Þá spyr Dóri: „Er hann nú hættur í golfinu og kominn í berjamó?“ Nú nýverið var Dóri í matarboði hjá okkur Stínu ásamt öðrum æskuvinum okkar. Lyfjagjöf Dóra hafði valdið beinþynningu sem gerði hann svolítið hokinn. Einn úr vinahópnum spurði Dóra hvað væri hægt að gera við þessu og ekki stóð á svarinu frá Dóra: „Meira kynlíf,“ sagði Dóri að bragði.

Dóri var mikill félagsmálamaður. Tók virkan þátt í starfi fyrir Knattspyrnufélagið Víking og var sæmdur æðstu heiðursorðu sem það félag veitir. Hvað golfið varðar þá má segja að hann hafi einnig verið þar á kafi. Hann stofnaði sína eigin mótaröð sem hann kallaði V.V.D. eða Vinir Vors og Dóra. Undir því nafni skipulagði hann mót, bæði innanlands og erlendis. Hann sá um allar verðlaunaafhendingar og sinnti þessu áhugamáli sínu alveg til dauðadags. Við Stína stóðum árum saman fyrir tveggja daga golfmóti í Úthlíð. Um var að ræða boðsmót með öllu tilheyrandi þar sem mikil vinna var lögð í allan undirbúning og utanumhald. Dóri sá ávallt um alla mótstjórn, annaðist allt skipulag og var einstaklega skemmtilegur við verðlaunaafhendingar. Við mótshaldarar kunnum honum bestu þakkir fyrir. Án hans hefði þetta aldrei verið eins skemmtilegt og vel heppnað.

Við Stína sendum innilegar samúðarkveðjur til barna Dóra, tengdabarna, barnabarna og annarra ættingja. Minningin um góðan dreng mun lifa.

Rúnar Jón Árnason.

Kveðja frá Getraunaklúbbnum ABBA

Nú er aftur stórt skarð höggvið í vinahópinn ABBA sem nokkrir vinnufélagar á vinnustaðnum Skýrr stofnuðu árið 1986. Halldór Snorri var lykilmaður í hópnum enda ákaflega hugmyndríkur, orðheppinn og góður félagi. Hópurinn hefur gegnum tíðina farið í fjölmargar golfferðir og hefur Halldór sjaldan látið sig vanta þar. Var hann enda titlaður yfirmaður Evrópuferða ABBA og átti einatt drýgsta þátt í skipulagningu

ferðanna. Síðasta ferð hópsins var til Póllands í september 2019 en í þá ferð fór Halldór Snorri eftir að hafa gengið í gegnum erfiðar lyfjameðferðir sem gengu mjög nærri honum. Þrátt fyrir það var Halldór Snorri hrókur alls fagnaðar í ferðinni og styrktist ótrúlega hratt með degi hverjum. Hann var ekki maður sem lagði árar í bát þó á móti blési.

Við vottum fjölskyldu Dóra okkar dýpstu samúð.

Garðar, Guðfinnur, Gunnlaugur, Halldór, Hendricus, Pétur og Þorlákur.

Dóri var mikill og góður félagi í vinnunni okkar á 4. hæð í BSRB-húsinu þar sem hann starfaði sem sérfræðingur á kjarasviði, fyrst hjá Starfsmannafélagi Reykjavíkurborgar og síðar Sameyki eftir sameiningu við SFR. Hann var alltaf til í að hjálpa samstarfsfólki við útreikninga og túlkun kjarasamninga og standa með félagsmönnum í réttindamálum þeirra. Rökhugsun og greind Dóra varð öllum ljós þegar kom að talnavinnu enda varð hann fljótt sjálflærður snillingur í Excel-forritinu. Þó Dóri hafi oft á tíðum verið ómissandi í verkefnavinnunni gat hann ekki stillt sig um að taka tíma í að segja langar og ítarlegar skemmtisögur. Þannig gátum við samstarfsfólkið lent í bullandi vandræðum þegar tíminn var naumur en Dóri var fljótur að vinna hann upp með því að reikna eða túlka hluti sem vöfðust fyrir öðrum.

Dóri tók að sér sjálfskipað hlutverk félagsmálastjóra í vinnunni og hafði einstakt lag á að gera hvern dag skemmtilegan. Hann skipulagði fjöldann allan af uppákomum, spurningakeppnum og getraunaleikjum í kringum íþróttamót og Eurovision.

Auk þess var hann mikill hrekkjalómur og grínisti og fannst fátt skemmtilegra en að smygla USB-móttakara í tölvurnar hjá samstarfsfólki og taka síðan yfir stjórnina á tölvumúsunum.

Öll hans hrekkjabrögð og fimmaurabrandarar fyrirgáfust á staðnum því Dóra var fyrst og fremst annt um að gleðja þá sem í kringum hann voru. Til að mynda hélt hann uppi reglu um svokallaðan „bíla-ís“ og bar hann ófáa lítrana af ís og sætabrauði upp á 4. hæðina.

Það varð ekki hjá því komist að lifa sig inn í líf Dóra þar sem Víkingur, Southampton og

tippleikir skipuðu stóran sess. Þegar kom að Dóra sjálfum og íþróttum var ljóst að hann hafði einstakt lag á að beita kylfum og spaða á íþróttavöllum. Hann virtist óþreypandi við að elta golfkúlur um allar jarðir en í badmintoni gat hann leikið sér að því að senda andstæðinga sína hlaupandi horna á milli en standa sjálfur rólegur og brosandí í miðju vallarins. Mannkostir Dóra voru af ýmsu tagi og eftir hann liggja bæði skopteikningar og málverk. Þá naut Dóri þess að tala um og miðla tónlist þar sem ábreiðum var m.a. gert hátt undir höfði.

Þó Dóri hefði vítt áhugasvið og væri margt til lista lagt var ljóst að Dísu heitin stóð hjarta hans alltaf næst.

Dóri talaði alltaf af mikilli ást og umhyggju um börnin sín og Dísu sína og hafði gaman af að sýna myndir af þeim hjónum frá liðinni tíð. Söknuðinn frá andláti Dísu bar hann með sér fram að eigin andláti og þegar talið barst að alvarleika sjúkdómsins var hann fljótur að slá á léttu strengi og segja að það væru þá að minnsta kosti helmings líkur á að hann hitti Dísu aftur. Við vitum síðan öll að það urðu fagnaðarfundir hjá þeim Dísu og Dóra daginn sem hann lést.

Við sem unnum með Dóra verðum alltaf þakklát fyrir þann tíma sem við áttum með honum og allt það góða sem hann gaf vinnustaðnum með vinnuframlagi sínu og glaðværð. Það er óhætt að fullyrða að það þótti öllum afar vænt um Dóra. Við vottum börnum hans og fjölskyldum þeirra okkar dýpstu samúð.

F.h. starfsfólks Sameykis á 4. hæðinni í BSRB-húsinu,

Guðmundur Freyr

og Jakobína.

Þá hefur Dóri Gunn vinur minn kvatt okkur. Þrátt fyrir veikindi undanfarin misseri kom andlát hans flatt upp á okkur. Hann var ekki að ræða veikindi sín mikið að fyrra bragði. Halldór var gegnharður Víkingur sem hefur reynst félaginu ákaflega vel í gegnum tíðina. Hann stýrði lengi vel getraunastarfinu og hefur undanfarin ár ávallt verið reiðubúinn til aðstoðar hafi þess verið óskað. Gullmerki Víkings hlaut hann fyrir störf

sín á 110 ára afmæli félagsins í apríl 2018. Halldór var harðasti Southampton-maður sem ég þekkti. Raunar sá eini! Ég náði að draga hann með mér á Anfield haustið 2017 á leik liða okkar. Hann vissi að það yrði erfiður róður en naut þess að sjá sitt lið í góðum félagsskap. Minningarnar ylja.

Nú þögn er yfir þinni önd

og þrotinn lífsins kraftur

í samvistum á sæluströnd

við sjáumst bráðum aftur.

(Ingvar N. Pálsson, fv. fm. Víkings.)

Fyrir hönd Knattspyrnufélagsins Víkings sendi ég börnum, tengdabörnum og barnabörnum Halldórs innilegustu samúðarkveðjur. Minning um góðan dreng lifir.

Haraldur V. Haraldsson, framkvæmdastjóri Víkings.